ΠΛΑΝΟΔΙΟΣ ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ – ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΣΙΤΑΣ

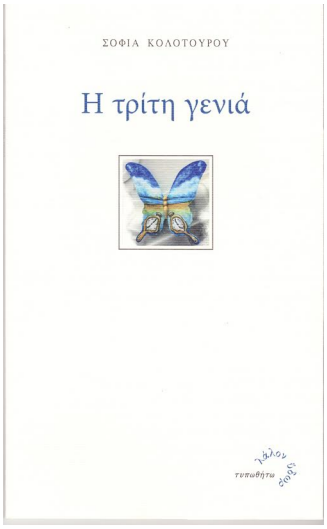

Η Σοφία Κολοτούρου, η ποιήτρια, η γιατρός, η αγωνίστρια, επανήλθε με τη νέα, τέταρτη κατά σειρά, ποιητική της συλλογή με τίτλο “Τρίτη Γενιά” (εκδόσεις Τυπωθήτω)

Για τη Σοφία Κολοτούρου, για την ποίηση, τους αγώνες και τη στάση ζωής της, έχουμε ξαναγράψει, όμως όσες φορές και να γράψεις αισθάνεσαι ότι δεν τα έχεις πει όλα. Η Σοφία Κολοτούρου, η ποιήτρια, η γιατρός, η αγωνίστρια, επανήλθε με το καινούριο της βιβλίο, την ποιητική συλλογή «ΤΡΙΤΗ ΓΕΝΙΑ» και είναι αυτή καθ’ εαυτή η ποίηση της που μας κάνει να χαιρόμαστε τα μέγιστα απολαμβάνοντάς την, ανακαλύπτοντας ανάμεσα στις λέξεις και τις προτάσεις νοήματα από αυτά που ανεβάζουν την αξία της τέχνης πολύ ψηλά, εκεί ακριβώς που έρχεται να ανταμώσει, πέρα από την ύπαρξη, ευθέως με τους κοινωνικούς αγώνες και τα κοινωνικά θέματα.

Η Σοφία Κολοτούρου ανήκει στην κατηγορία αυτή των ανθρώπων που ονομάζονται μεταγλωσσικοί κωφοί καθώς την αναπηρία αυτή άρχισε να την αποκτά μετά τα τρία της χρόνια. Είναι και αυτό ένα από τα θέματα που μετασχηματίζει σε ποίηση, αφού όπως ξέρουμε τα άλλα θέματα της είναι παρμένα μέσα από την κοινωνία και μέσα από τους

κοινωνικούς αγώνες. « Τ' όραμα της ζωής μου ένας τυφλός, το πρόβαλε μπροστά στον προβολέα. Στο τρίτο το κουδούνι ένας κουφός, με βιάση είχε σηκώσει την αυλαία. Ο σκηνοθέτης χρόνια ήταν τρελός και είχε προλάβει αυτιστικό υποβολέα...». Η Κολοτούρου ξορκίζει τη διαφορετικότητα, όποια και αν είναι αυτή και με σημαία της την τέχνη, ανοίγει δρόμους, φωτίζει δρόμους, πορεύεται στους δρόμους. Όποια και να είναι η διαφορετικότητα η Σοφία την αγκαλιάζει τρυφερά την ανεβάζει στα ουράνια και αναλύει κώδικες ψυχής, αφού διαφορετική και αυτή – σκεφτείτε έναν άνθρωπο να μην μπορεί να ακούσει μουσική – ξεφεύγει από όλα τα δεν και σπάει τον καθωσπρεπισμό του κόσμου της «κανονικότητας».

Κάπως έτσι τα κατάφερε και με την επιστήμη αφού σπούδασε γιατρός με ειδικότητα στην κυτταρολογία. Όμως η ποίηση ήταν αυτή που την συνεπήρε κυριολεκτικά αφού μέσα από την ποίηση καταγράφει συναντήσεις της με τον κόσμο, και αφού συνδιαλέγεται μαζί του καταφέρνει να του επιστρέφει λέξεις, νοήματα, σκέψης, απόψεις αγωνίες και προβληματισμούς.

Η Σοφία Κολοτούρου δεν καταπιάνεται απλά με την ποίηση. Έχει διαλέξει ίσως και τον δυσκολότερο δρόμο της, αφού γράφει σε έμμετρο λόγο ομοιοκατάληκτο. Ο δεκαπεντασύλλαβος κομποσκοίνι στο πληκτρολόγιό της. Στο απόλυτο το μέτρο, η αρμονία, και η σπουδαία τέχνη της ομοιοκαταληξίας. Κάθε είδους ομοιοκαταληξία υπάρχει στην ποίησή της, σταυρωτή, πλεκτή, ανά δίστιχο κλπ. Και ρέει η ποίησή γάργαρο νερό «παμπάλαιο νερό». Και εκεί ακριβώς στη στροφή του δρόμου θα συναντηθεί με τους αγώνες του κόσμου και τους αγωνιστές του: «Της το είχαν πει την είχαν προειδοποιήσει: να μην παλέψει. Δικαιώματα και τέτοια ο ξένος να ζητάει να διεκδικήσει; Αδιανόητο! Τ' αφεντικών τα κέφια, να υπηρετούν να δέχονται τα πάντα....» Γράφει σε ένα ποίημά της για την Κωνσταντίνα Κούνεβα.

Η γλώσσα της πολλές φορές σκληρή, όμως κάνει ποίηση την καθομιλουμένη του δρόμου, και αποδεικνύει ότι δεν υπάρχουν λέξεις χυδαίες. Με αυτήν όμως τη γλώσσα της καθημερινότητας καταφέρνει και κάνει ποίηση για τους απλούς και τους καταφρονημένους εκεί θα συναντήσει «το κοριτσάκι με τα σπίρτα στα Εξάρχεια», Και στο τρίστρατο «Τριλογία στις γειτονιές του κόσμου» που από το Χάρλεμ θα πετάξει στις φαβέλες του Ρίο για να γυρίσει ξανά στην Ουκρανία, να πάει ταξίδι στη Λιβερία και να ξαναγυρίσει στις

φτωχογειτονιές του τόπου της. Πάντα με τους φτωχούς και πάντα με τους «ελάσσονες»... Όπως όσο και να αγαπά όλους τους ποιητές του κόσμου, οι «ελάσσονες είναι αυτοί που της κλέβουν την ποιητική καρδιά. Αναζητά τον Φιλύρα, τον Καρυωτάκη, τον Γκάτσο, τον Κοτζιούλα. Με αυτωνών το κρασί μεθά, με αυτούς συνδιαλέγεται και μας προσφέρει ποίηση πραγματική όπως το απαιτούν οι καιροί.

«Η ΤΡΙΤΗ ΓΕΝΙΑ» της Σοφίας Κολοτούρου κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις «τυπωθήτω -λάλον ύδωρ».

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 8.11.2015